

دوشنبه ۱۹ شهریور ۱۳۹۷، ۲۹ ذی‌الحجه ۱۴۳۹، ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۸، سال شانزدهم، شماره ۴۱۸۰

حرکات موزون روحانی: التهاب آرزی منشأ داخلی دارد

دلار کوفتی



مهدی استاداحمد

منشأ داخلی به‌روز نش‌ت کرد/دلار چاره‌زاری رو هشت کرد

البته چون که اول نش‌ت بود/دلار بالا نبود، هشت بود

چن تا از این منشأ دسگیر شدن/املا دلار کوفتی شده تومن

پر نشده اما هنوز این قدح/می‌گن دلار فته روی پونزد

خلاصه که چه حرفای خوشگلی/خاک تو سر منشأ داخلی

زیر پدربین

خشا یار قدربری نژاد

مد یریت هز ینه‌ها



از آنجا که مردم با مقایسه منافع و هزینه‌های هر اقدامی تصمیم می‌گیرند، با تغییر هزیننه‌ها و منافع، تصمیم آنها نیز تغییر می‌کند؛ به عبارت دیگر افسراد به انگیزه‌های خود پاسخ می‌دهند. با افزایش قیمت گیللاس مردم سعی می‌کنند گیللاس کمتر و آلبالوی بیشتری مصرف کنند، زیرا هر زینه خرید گیللاس زیاد شده است. بعضی از کالاها نیز با دوام هستند و برای سرمایه‌گذاری مناسب. به عنوان مثال در شرایط بد اقتصادی با وجود روند افزایش قیمت طلا، مردم نیز میل بیشتری برای خرید طلا پیدا می‌کنند تا ارزش دارایی خود را حفظ کنند. در همین راستا ممکن است مردم در شرایط بد اقتصادی احساس خطر کنند و کالایی که برای آنها ضروری است را از بیم کمبود، بیشتر از مصرف هفتگی خریداری و ذخیره کنند. در هر سه حالت بالا مردم به انگیزه‌های خود پاسخ داده‌اند.

سیاست‌گذاران بخش عمومی نباید هیچگاه انگیزه‌ها و تمایلات مردم را فراموش کنند، زیرا با تغییر بسیاری از سیاست‌ها، هزیننه‌ها و منافع می‌کند و با آن روبه‌رو هستند تغییر می‌کند و از این رو رفتار جامعه نیز تغییر می‌کند. به عنوان مثال سال‌هاست که می‌شنویم ایران جزو کشور‌های پر مصرف دنیا در زمینه آب، گاز و برق است، همچنین سال‌هاست که تلویزیون برای کاهش مصرف انرژی بر نامه‌هایی را پخش می‌کند، از بابا برقی تا بابا گازی و...، اما در این سال‌ها هیچگاه مصرف ما کم نشده است. علت چیست؟ علت این پرسش را می‌توان در انگیزه‌های مردم جست‌وجو کرد. در حقیقت مردم ایران با مردم سایر نقاط جهان تفاوتی ندارند ولی سیاست‌های قیمت‌گذاری انرژی در ایران با سایر نقاط جهان متفاوت است. در خارج به اندازه‌ای انرژی گران قیمت‌گذاری شده است که مردم ترجیح می‌دهند به جای پرداخت هزینه انرژی، در خانه خود را خرج خرید چندین پلیر خوب و باکیفیت کنند. در حقیقت سیاست‌گذار با قیمت‌گذاری مناسب، انگیزه‌های مردم را تغییر داده است.

در اواخر دهه ۶۰ میلادی کتاب رالف‌نی در با عنوان «در هر سر سرتی با ناامنی روبه‌رو هستیم» توجه جامعه امریکا را به امنیت رانندگی با خودرو جلب کرد. بر این اساس مجلس امریکا با وضع قوانین به کارخانه‌های خودروسازی اعلام کرد که انواع خودروهای خود را به کمربند ایمنی مجهز کنند و همچنین برای استفاده نکردن رانندگان از کمربند ایمنی نیز جریمه‌هایی را در نظر گرفت. در سال ۱۹۷۵ اقتصاددانی به نام پلتن‌من آثار قانون کمربند ایمنی را بررسی کرد و به نتایج جالبی دست یافت.

براساس این پژوهش، قانون کمربند ایمنی دارای دو اثر کاهش مرگ و میر رانندگی و افزایش تعداد حوادث رانندگی بود. اثر خالص وضع قانون، کاهش مرگ رانندگان و افزایش تعداد مرگ افراد ایمنی نبود. تجزیه، تحلیل پلتن‌من در مورد ایمنی خودرو مثالی درباره این اصل عمومی است که مردم به انگیزه‌های خود پاسخ می‌دهند. تا قبل از این قانون، رانندگان با کاهش سرعت کمتری رانندگی می‌کردند ولی این قانون باعث افزایش سرعت رانندگی و کم‌دقتی رانندگان شده بود زیرا با توجه به کم شدن خطر مرگ راننده با کمربند ایمنی انگیزه رانندگان تغییر کرده بود و در واقع رانندگی برای شسان کم خطر شده بود و تمایل داشتند که با سرعت بیشتری رانندگی کنند تا

سریع‌تر به مقصد برسند. هیچ تعجبی ندارد اگر مردم ایران در مقایسه با مردم سایر نقاط جهان انرژی بیشتری مصرف کنند، زیرا انرژی در ایران بسیار ارزان است. همچنین هیچ تعجبی ندارد اگر مردم اروپا در مقایسه با مردم امریکا از خودروهای کوچک‌تر و با مصرف سوخت کمتر استفاده می‌کنند، زیرا مالیات بنزین در امریکا کم و در اروپا زیاد است.

همان‌طور که مثال کمربند ایمنی نشان می‌دهد، سیاست‌های اعمال شده دارای آثار چندان روشنی نیستند. با تجزیه، تحلیل سیاست‌ها به این نتیجه می‌رسیم اعمال هر سیاستی نه تنها دارای آثار مستقیم است، بلکه با توجه به انگیزه افراد دارای آثار غیرمستقیم نیز هست.

سیاست‌مداران باید همیشه به یاد داشته باشند که اگر اعمال سیاستی باعث تغییر انگیزه مردم شود، قطعا رفتار مردم تغییر خواهد کرد؛ لذا تغییر رفتاری مصرف‌مردم ایران در زمینه انرژی و منابع طبیعی تغییر نخواهد کرد به جز با قیمت و مالیات مناسب. همچنین باید با این حقیقت روبه‌رو شد که راه‌هایی نظیر برنامه‌های تلویزیونی و کمپین‌های حمایت از صرفه‌جویی چیزی نیستند جز انزاف زمان و هزین.

خارج از قاعده

عبدالجبار کاکایی

روشنفکری برای زمانه خویش



در مواجهه با جلال آل‌احمد و طرفداران و دشمنانش با دو گروه روبه‌رو هستیم. گروه طرفداران که جلال، آثار و اندیشه‌هایش را ستایش می‌کنند و معتقدند که می‌شود از اندیشه‌های او برای این روزها کپی‌برداری کرد. البته گروه دومی هم است. گروه مخالفان جلال که حتی گاهی او را متحجر می‌خوانند و اندیشه‌هایش را مورد تمسخر قرار می‌دهند و نگی می‌کنند. اما واقعیت این است که هر دو گروه در اشتباه هستند. نه طرفداری محض از جلال در این روزگار درست است و نه دشمنی با او. در واقع در مواجهه با جلال و نگاه به او آثارش باید یک دسته سوم را هم اضافه کنیم. گروه سومی که جلال را در دوره زمانی خودش بررسی و تحسین می‌کنند. طرفداران واقعی جلال کسانی هستند که این نویسنده و روشنفکر را با توجه به روح زمانه‌اش می‌شناسند و مواضع سیاسی او، اعتقاداتش و تعهد اجتماعی او را در روزگار خودش می‌سنجند. جلال آل‌احمد به روح زمانه خود پاسخ مثبت داد و در روزگاری که سایه و سنگینی جریان چپ به عالم روشنفکری ما وارد بود پیدا کرده بود، توانست گرایش معنوی خود را حفظ کند و به نیاز زمانه خود پاسخ دهد. جلال در زمره روشنفکران هایدگر بود و جذب مدرنیته نشد و برای نجات از خرافه پرستی و گرفتاری جامعه خویش تلاش کرد. از این منظر اگر بخواهیم جلال را با چهره‌ای مقایسه کنیم، می‌توانیم بگوییم همان مسیری را ادامه داد که نیما آغاز کرده بود. آثار جلال نشانه‌ای واضح از تعهد اجتماعی، نگاه معنوی، نفرت از خرافه پرستی است و در عین حال تلاش می‌کرد تا با نوعی از تجددگرایی لعابی و سطحی مبارزه کند. راهکارها و الگوهای فکری جلال با توجه به زمانه‌اش پاسخی مثبت از جامعه زمانه‌اش گرفت و همین کافی است تا او را یک شخصیت بزرگ فرهنگی بدانیم که در زمانه خودش موثر بود. همین برای شناخت جلال آل‌احمد کافی است.

متن در حاشیه

تا چند اسیر عقل هر روزه شویم



کاوه فولادی نسب

بهتر از امروز بوده یا مثلاً در سال‌های اوایل دهه شصت، که هنوز جوهر انقلاب خشک نشده و امور سروسامان نگرفته، جنگی نابرابر، نه فقط با صدام و حزب بعثش، که با جمعی از ابرقدرت‌ها به کشور تحمیل شده. حنا اگر این‌طور فرض کنیم و اصلاً خودمان را - فراتر از دوران معاصر - بدقیال‌ترین ایرانی‌های تاریخ هم بدانیم، باز دلیلی ندارد که در برابر این شرایط سخت و ابدیهیم و دست از زندگی بکشیم. می‌شود مدام اخبار تکران‌کننده را دنبال کرد و افسوس فرصت‌های از دست‌رفته را خورد و هیچ‌هم به این فکر نکرد که خیلی از اینها که به خود رمان داده می‌شود، بیشتر از آنکه زنده‌نامه باشد، هر زنده‌نامه‌ای می‌شود هم روزی یک تلاش معاش به‌جای خود، نگرانی امروز و آینده به‌جای خود، اما لازم است یک جایی هم برای دل‌مان‌بگذاری، برای لذت بردن از زندگی و اصلابگو تجدیدقولاً... به قول حضرت حافظ «گر غم لشگر اندیزد که خون عاشقان ریزد، من و ساقی به هم سازیم و بنیادش بر اندازیم...». شاید برای ما ملت، همیشه وقت لازم‌تر از این روزها نبوده که دست در دست ساقی، به‌جای همه آن چیزهایی که روزگار مان را سایه کرده، سفیدی و نور را به‌میزبان فشار بیاید. هنوز خیلی کارهایی‌شود کرد. هنوز

Info@etemadnewspaper.ir

مجله‌روز

داستان همشهری

ماهنامه داستان همشهری در ادامه انتشار پرونده‌های موضوعی، شماره شهر یور ماه خود را با موضوع رشت منتشر کرده است. در این پرونده هوشنگ ابتهاج با جزئیات از خانه پدری‌اش در سال‌های دور می‌گوید و محمد طلوعی و کوروش رنجبر از دیگر نویسندگانی هستند که شهر رشت را روایت می‌کنند. مجید دانش‌آر است، مجتبی پورمحسن، شبنم بزرگی و مرسد کسروی هم چهار نویسنده از شهر رشت هستند که در این شماره «داستان همشهری» نوشته‌اند. مطالب بخش روایت‌های مستند هم حال‌وهوای رشت را درآند؛ از شهرگردی زیر باران تا سفره‌های رنگ‌به‌رنگ این شهر. احمد مسجدجامعی نیز در آستانه ماه محرم در این نشریه درباره همنشینی آدم‌ها در مراسم عزاداری سالار شهیدان روایت کرده است. داستان‌ها و روایت‌هایی از مهدی غربایی، بهمن عبدی، سالار عبده، حبیبه جعفریان، الهام فلاح، کوئوآبه، آری دلو که لاسلو کر اسناهور کابی، جانی اوپنینگ و... از دیگر مطالب این شماره است. نودویکمین شماره ماهنامه داستان همشهری در ۲۳ صفحه با قیمت ۱۲۰۰ تومان روی کیوسک است.

تیتیر مصور ا در جو خبرهای نادرست و شایعه‌های مجازی نباشیم

چاگک



در همین حوالی

نویسنده‌ای که مشمول مرور زمان نمی‌شود

گویا امروز که شما این متن را می‌خوانید، تولد جناب تولستوی است و مبارک هم باشد و چه از این بهتر. بنده که شخصا عاشق قلم و ارادتمند آثارش هستم، اما چندی پیش در محفل هنر جوان داستان نویسی

جمع خوانی «مرگ ایوان ایلچ» جناب تولستوی را

بر گزار کردیم و حقیر خیلی با ذوق و شوق رفتم و خیلی با اثر بر خوردم. درست نمی‌دانم ولی یادم هست که وصف غول‌های تاریخ ادبیات است و اتفاقاً از همین نوولش هم بسیار یاد کرده‌ام به عنوان یک اثر شاخص و سراسر از آموزه‌های فرمی و مفهومی. حالا دلیل این بر خوردم سرد چه‌بود، درست نمی‌دانم ولی یادم هست که وصف «ملال» او را در آن محفل بسیار شنیدم. نمی‌دانم این روزها به چه چیزی می‌گویند ملال، اولی به هر چه که می‌گویند شامل حال آقای تولستوی نمی‌شود به نظر من. او یک نویسنده حکیم و کامل و خوش‌بین است که حتی در افشاح‌ترین ترجمه‌ها از داستان‌هایش باز روح قصه‌تو را دنبال خودش می‌کشاند و نمی‌توانی رهایش کنی. اصلاً او از معدود نویسندگانی است که برای آدم هراس از حجم عظیم یک کتاب را از میان می‌برد. فقط کافی است که یک‌بار آدم نترسد و مثلاً «آنا کارنینا» را



علی مسعودی‌نیا

info@etemadnewspaper.ir

www.etemadnewspaper.ir

آیین نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه اعتماد را در سایت بخوانید

■ **صاحب امتیاز و مدیرمسئول:** الیاس حضرتی
■ **جانشین مدیرمسئول و رئیس شورای سیاست‌گذاری:** بهروز بهزادی
■ **سردبیر:** سیدعلی میرفتاح
■ **معاون اجرایی:** حجت طهماسبی
■ **مشاور مدیرمسئول:** محمد حضرتی
■ **رئیس سازمان آگهی‌ها:** علی حضرتی
■ **نشانی:** خیابان ستارخان، خیابان کوثر دوم، بن بست مینو
■ **تلفن خانه:** ۶۶۱۴۰۲۵ - ۶۶۱۴۰۲۴ - ۶۶۱۴۰۲۱؛ نمابر: ۶۶۱۲۴۰۶
■ **توزیع:** نشر گستر امروز ■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰
■ **چاپ:** نشر روزتاب ■ تلفن: ۴۴۵۴۵۰۷۶

■ اذان ظهر: ۱۲/۰۱ ■ غروب آفتاب: ۱۹/۱۹ ■ اذان مغرب: ۱۹/۲۷ ■ اصبح صبح فردا: ۵/۱۸ ■ طلوع آفتاب فردا: ۶/۴۴

جهان: خارج از مرزها

محمودفاصلی

مرگ خاموش پناهجویان



تشدید خشونت‌ها، قتل و غارت، تخریب خانه و کاشانه صدها هزار نفر از ساکنان کشورهای دست‌خوش جنگ و ناامنی به گسترش پناهندگی آوارگان به کشورهای دیگر دامن زده است و موضوع رسیدگی به وضعیت رقت‌بار پناهندگان به معضلی جدی برای کشورهای حوزه مدیترانه از جمله ایتالیا، اسپانیا و یونان تبدیل شده است. پناهجویان برای عبور از دریای مدیترانه با مشکلات مختلفی از جمله تهدید بمرگ ناشی از دریای پر تلاطم مدیترانه روبه‌رو می‌شوند. شواهد نشان می‌دهد با وجود کاهش تعداد پناهجویانی که در ماه نخست سال ۲۰۱۸ میلادی از طریق دریای اریباری رسیدن به اروپا تلاش کرده‌اند، ۱۵۰۰ نفر در دریای مدیترانه (مرگبارترین مسیر دریایی برای پناهجویان) جان خود را دست داده‌اند. در همین دوره زمانی در سال ۲۰۱۷، از هر ۴۲ نفر، یکی از آنها جان خود را در یاز دست داده است. یکی از دلایل افزایش میزان مرگ و میر در سال جاری، کاهش توانایی جست‌وجو و امداد در سواحل لیبی در مقایسه با سال گذشته است. در هفت ماه نخست ۲۰۱۷، نیروهای گارد ساحلی لیبی حدود ۳۹ هزار پناهجو را در دریا نجات دادند. این در حالی است که در سال ۲۰۱۸، تعداد قایق‌های گشت‌رانی مأموران امداد و نجات عملیات کشف و نجات قربانیان به شدت کاهش یافته است. مسیر دریایی از آفریقای شمالی به اسپانیاهم شاهد افزایش ۵۰ درصدی میزان مرگ و میر مهاجران در سال گذشته بود. در کل سال ۲۰۱۷ میلادی ۲۰۰ مهاجر در دریا جان باختند. این در حالی است که از ابتدای سال ۲۰۱۸ تاکنون حدود ۳۰۰ نفر جان خود را در این مسیر از دست داده‌اند. مهاجران و آوارگان به ناچار زمان بیشتری را در قایق‌های ناامن سپری کردند. از آغاز سال جاری تاکنون دست ۳۱۸ نفر از پناهجویانی که قصد دورود به اسپانیا را داشتند در یاقرق شدند. آمار سازمان ملل بیانگر سه‌برابر شدن تعداد مهاجرین غیرقانونی غرق شده نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته است. بین ماه ژانویه تا ماه جولای گذشته، دست کم ۲۷ هزار و ۶۰۰ مهاجر غیرقانونی وارد اسپانیا شدند که از این میان، ۲۳ هزار و ۸۰۰ نفر از مسیر دریای و ۲۸۰۰ نفر از مسیر زمین وارد شدند که این به معنای افزایش ۱۳۰ درصدی نسبت به همین دوره زمانی در سال گذشته است. مسیر دریایی از شمال آفریقا به اسپانیا شاهد افزایش ۵۰ درصدی مرگ و میر مهاجران و آوارگان از سال گذشته بوده، به‌طوری‌که ۲۰۰۰ نفر در سال جاری در این مسیر جان باختند. شکست مسول مرگ این پناهجویان کشورهایی هستند که نه تنها نمی‌کوشند جان آنها را نجات دهند بلکه سعی می‌کنند پناهجویان را از سواحل خود دور نگه‌دارند. افزایش پناهنده‌های خصمانه نهادهای دو کشور ایتالیا و مالت نسبت به سازمان‌های حقوق بشری غیر دولتی همچنان ادامه دارد. اقدامات سختگیرانه اروپایی‌ها برای حفظ مرزها برخلاف ارزش‌های «همبستگی و اتحاد اروپایی‌ها» همچنان ادامه دارد. ایتالیا از کشورهایی است که گفته می‌شود بارها از نجات سرنشینان کشتی‌های در هم شکسته مهاجران خودداری کرده و مهاجران نجات یافته مجبور می‌شوند روزها و حتی هفته‌ها در میان امداد رسانی با هدف خودداری از پذیرش کشتی‌های حامل پناهجویان بارها مورد انتقاد قرار گرفته. وزیر داخلی ایتالیا در سختگیرانه‌ترین موضع‌گیری ضد مهاجریتی خود مدعی است «این کشتی‌ها فراموش کنند که تواننده به ایتالیا برسند»؛ نکته قابل تامل اینکه اخیر ایتالیا با جمع‌آوری انتقاداتی رابرای مقبله با پذیرش پناهجویان در اروپا تشکیل داده‌اند.

به دست بگیرد و شروع کند به خواندن و غرق شود در آن دنیای رنگین و شگفت‌آور قرن نوزدهمی و حکایت عشق خوب و مبارک هم باشد و چه از این بهتر. بنده که شخصاً عاشق قلم و ارادتمند آثارش هستم، اما چندی پیش در محفل هنر جوان داستان نویسی جمع خوانی «مرگ ایوان ایلچ» جناب تولستوی را بر گزار کردیم و حقیر خیلی با ذوق و شوق رفتم و خیلی با اثر بر خوردم. درست نمی‌دانم ولی یادم هست که وصف غول‌های تاریخ ادبیات است و اتفاقاً از همین نوولش هم بسیار یاد کرده‌ام به عنوان یک اثر شاخص و سراسر از آموزه‌های فرمی و مفهومی. حالا دلیل این بر خوردم سرد چه‌بود، درست نمی‌دانم ولی یادم هست که وصف «ملال» او را در آن محفل بسیار شنیدم. نمی‌دانم این روزها به چه چیزی می‌گویند ملال، اولی به هر چه که می‌گویند شامل حال آقای تولستوی نمی‌شود به نظر من. او یک نویسنده حکیم و کامل و خوش‌بین است که حتی در افشاح‌ترین ترجمه‌ها از داستان‌هایش باز روح قصه‌تو را دنبال خودش می‌کشاند و نمی‌توانی رهایش کنی. اصلاً او از معدود نویسندگانی است که برای آدم هراس از حجم عظیم یک کتاب را از میان می‌برد. فقط کافی است که یک‌بار آدم نترسد و مثلاً «آنا کارنینا» را

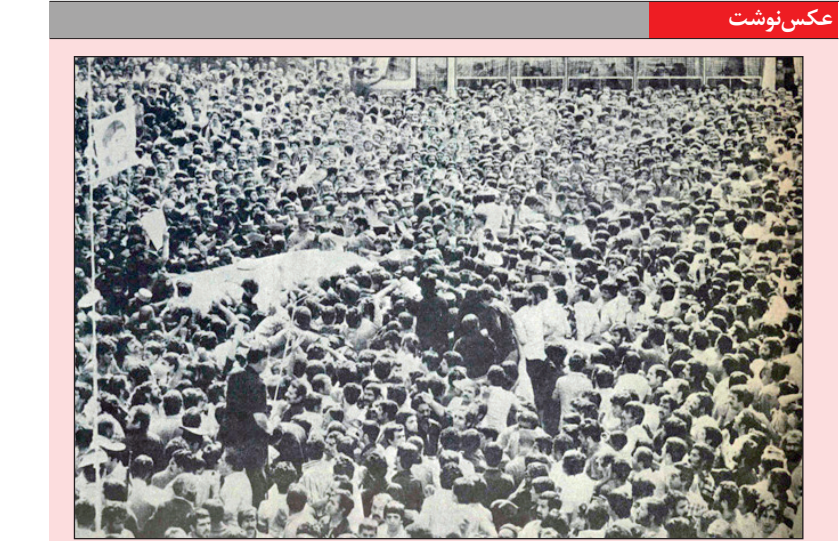
به دست بگیرد و شروع کند به خواندن و غرق شود در آن دنیای رنگین و شگفت‌آور قرن نوزدهمی و حکایت عشق خوب و مبارک هم باشد و چه از این بهتر. بنده که شخصاً عاشق قلم و ارادتمند آثارش هستم، اما چندی پیش در محفل هنر جوان داستان نویسی جمع خوانی «مرگ ایوان ایلچ» جناب تولستوی را

بر گزار کردیم و حقیر خیلی با ذوق و شوق رفتم و خیلی با اثر بر خوردم. درست نمی‌دانم ولی یادم هست که وصف غول‌های تاریخ ادبیات است و اتفاقاً از همین نوولش هم بسیار یاد کرده‌ام به عنوان یک اثر شاخص و سراسر از آموزه‌های فرمی و مفهومی. حالا دلیل این بر خوردم سرد چه‌بود، درست نمی‌دانم ولی یادم هست که وصف «ملال» او را در آن محفل بسیار شنیدم. نمی‌دانم این روزها به چه چیزی می‌گویند ملال، اولی به هر چه که می‌گویند شامل حال آقای تولستوی نمی‌شود به نظر من. او یک نویسنده حکیم و کامل و خوش‌بین است که حتی در افشاح‌ترین ترجمه‌ها از داستان‌هایش باز روح قصه‌تو را دنبال خودش می‌کشاند و نمی‌توانی رهایش کنی. اصلاً او از معدود نویسندگانی است که برای آدم هراس از حجم عظیم یک کتاب را از میان می‌برد. فقط کافی است که یک‌بار آدم نترسد و مثلاً «آنا کارنینا» را

#تکراری ترین حرف پدر

و ذکاوت به من نرفته، به داییت نرفته»، «بس کن رفیق بازی ت رو»، «من از اول می‌دونستم این جور می‌شی»، «همین دیروز خریدی»، «هزار بار گفته بودم...»، «من که بی‌بی‌سی نمی‌بینم... من که جایی نمی‌خورم»، «دلتون برای این پول بازی سوزده که»، «بیچه‌های مرده‌دون»، «بزن ۱۰ اخبار فاره، بزن ۱۰ اخبار داره، بزن ۱۳ اخبار داره، بزن ۱۴ اخبار داره و ...»، «چرا نرفتی پزشکی بخونی؟»، «نه که خنگ باشی، نه. تجربه ت کمه»، «سردیت شده، خرما بخور»، «۱۰ سال پیش گفتم بخرانه، همه‌تون رفتین تو اتاق تون»، «این وسیله به روزی به درد می‌خور... پیچ زنگ زده را تو کشو می‌اندازه»، «این وقت روز/شب با کی چت می‌کنی؟»، «البخیر فی موقع»، «هر چی هست، هست»، «نه یون بخور، صداتون شکر کن»، «زمان ما جرات نمی‌دهد دیروز بپامون رو جلوی پدرمون دراز کنیم حالا...»، «هر خلافی خواستی یکنی بیا باهم باشیم»، «پول مگه علف خرسه»، «این کارهایی که می‌کنی به چه دردت می‌خوره؟»، «هیج کس نبود این حرف‌ها رو به ما بزنه و راهمایی مون کنه»، «از فردا ساعت ۱۰ خونه‌ای» و «پواش برو».

بودیم الان پروفسور شده بود»، «جامعه به حمال هم نیاز داره»، «فوز نکن»، «اول: لاله‌الاله. دوم: بیا پا بذار رو کمرم یه مشت و مال بده»، «بزن بیست و سی بنیم اینا چی می‌گن»، «ساعت ۶ صبح می‌گه پاشو لنگ ظهره»، «من که پول چاپ نمی‌کنم، همینیه که هست رو قدر بدون»، «لمپ! شمشیر خونه چرا روشنه؟»، «بعدا بزرگ می‌شی و می‌گی من نمی‌فهمیدم، تو چرا بهم گفتی؟»، «شما پول خراب کنین»، «این رو فالن جا ازرون تر می‌دن؟»، «نمی‌دونم چی توی این گوشیه که هممش سرت توشه»، «باید شب و روز درس بخونی، و گرنه هیچی نمی‌شی»، «این فست‌فودها رو نخورین، همهش سمه»، «بس دیر می‌خواهی»، «ایشالا کفر تا پچه شبیه خودت بیفتی»، «فقل فرمون بدات نره»، «دینی پایا؟ تو دیردین نباشی منم نیستم»، «خواستاری راه بیفتی زنگ بزن»، «تو امشب تلوذت خونه نداری می‌خوای ششب بمونی خونه دوست؟»، «حقوق بدن چشم»، «شارژرم کو؟»، «می‌شه، نه بلد نیستی»، «گرگ تو جامعه زیاد شده»، «میریم پیش اینا سلام کنی‌ها، قشنگ سلام کن»، «۲۰۶ نفر، فرمونش تیزه زود چپ می‌کنه کو؟»، «بیا خونه»، «نمی‌دونم چرا هوش



حبیب‌الله پیمان درباره روز تشیع آیت‌الله طالقانی روایت می‌کند که این مراسم اولین و بزرگ‌ترین تجمع بعد از روزهای انقلاب بود. مردم آمده بودند تا یکی از دوست‌داشتنی‌ترین چهره‌های انقلاب اسلامی را بدرقه کنند و به این ترتیب، جمعیتی که جمع‌شدن پدرق‌های تاریخی، شده مهم‌ترین نمایش تصویری تأثیرگذاری طالقانی در جامعه ایرانی بود. امروز ۱۹ شهریور، سی و نهمین سالگرد درگذشت این چهره مهم تاریخ سیاسی معاصر ایران است و عکسی که می‌بینید مربوط به مراسم بدرقه او در شهر پور سال ۵۸.